

Sygn. akt V CZ 32/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa W. L.

przeciwko K. L.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 24 września 2015 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 24 marca 2015 r., sygn. akt I ACa 299/13

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 5 grudnia 2014 r. Sędzia Sądu Apelacyjnego w Katowicach w sprawie z powództwa W. L. przeciwko K. L. zwrócił powodowi kwoty 100.000 zł (opłata od skargi kasacyjnej) i 20.000 zł (opłata od zażalenia) jako opłaty nienależne.

Powód zaskarżył to zarządzenie zażaleniem, które Sąd Apelacyjny w Katowicach odrzucił postanowieniem z dnia 30 grudnia 2014 r. Powód zaskarżył również to postanowienie zażaleniem, odrzucono postanowieniem z dnia 4 marca 2015 r. Powód złożył kolejne zażalenie, którym zaskarżył postanowienie z dnia 4 marca 2015 r., które Sąd Apelacyjny w Katowicach odrzucił postanowieniem z dnia 24 marca 2015 r.

Powód zaskarżył ostatnie z tych postanowień zażaleniem, które Sąd Apelacyjny przekazał Sądowi Najwyższemu do rozpoznania. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i wniósł o jego uchylenie. Powód podniósł, że istnieją uzasadnione wątpliwości dotyczące obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od skargi kasacyjnej, ze względu na to, że informacja o nadaniu sprawie biegu poprzez doręczenie pozwanemu odpisu skargi kasacyjnej pozostaje w sprzeczności z treścią postanowienia z dnia 26 września 2013 r. oddalającego wniosek powoda o zwolnienie od obowiązku uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powód mógł mieć uzasadnione wątpliwości dotyczące obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, z uwagi na treść postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 26 września 2013 r., ale wątpliwości te zostały wyjaśnione w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2015 r., sygn. akt V CZ 6/15, a także poprzez przekazanie akt sprawy kasacyjnej do Sądu Najwyższego i wydanie w dniu 8 lipca 2015 r. postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (sygn. akt V CSK 218/15).

Wątpliwości te nie mogły jednak skłaniać profesjonalnego pełnomocnika do zaskarżenia do Sądu Najwyższego zarządzenia o zwrocie opłaty, trafnie zatem zażalenie na takie zarządzenie zostało odrzucone, podobnie jak kolejne zażalenia na postanowienia odrzucające zażalenie na zarządzenie. Treść art. 394¹ k.p.c. jest

jasna i wynika z niej bezspornie, że nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie sądu drugiej instancji lub zarządzenie przewodniczącego w przedmiocie zwrotu opłaty sądowej. Z tych samych względów nie podlegały również zaskarżeniu kolejne postanowienia Sądu Apelacyjnego, w tym zaskarżone rozpoznawanym zażaleniem, których nie należało uzasadniać jako niekończących postępowania w sprawie.

Wobec powyższego, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 373 oraz art. 370 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.